

El noy se parà. El cigarret per falta de pipar s'ha-
via apagat.

—Acaba—feu l'Antonet impacient; y adonatse
dels treballs que'l baylet tenia pipant desesperada-
ment pera revifar el foch del cigarret, li donà una
cerilla, que l'aprenent encengué ab estudiat ayre
de pinxo.

—Hem anat junts un rato—repetí'l noy, repre-
nent la relació, llagimejantli els ulls y mitg esbo-
rrada sa animada fesomia per la espessa fumarola
que de boca y nas li sortia.—No podía deixarla. Tot
el seu interès era pera veure si t'ho diria. M'ha prom-
ès no sé quantas cosas... Després, veyent que jo
estava decidit á dirho, m'ha amenassat ab una pal-
lissa. Y com ni aixís hagi pogut esparuguirme, m'ha
dit: «Tant se me'n dona. Al Antonet si no li agrada
que ho deixi.

Y el baylet ho acompanyá ab una mímica expressi-
va, una mímica que encara feya més mal al enamor-
rat de la Teresa.

L'amo entrá. Fadri y aprenent tornaren á la tale-
ya. Pero l'Antonet ab un rau-rau al cor que l'embas-
cava.

Esperant la hora de sortida de la fàbrica va fer
mil projectes. Carretera avall anava rumiantlos, mes
de fixo sense saber quin adoptar.

Al acabarse'l carrer ja la va veure á la Teresa.
Las camas se li segaren. De poguer, hauria fugit
pera no haverhi de esbrinar res.

Ella al arribar aprop d'ell el rebé com sempre ab
aquella rialla seductora, plena de promesas y d'ilu-
sions, rialla que li servia pera atraure, pera encan-
denar mes y més al Antonet.

Anaren plegats carretera amunt, mandrosos, com
sino pogessin arrosegar els peus. Cap dels dos go-
sava comensar la conversa, temian el resultat de la
mateixa.

Pero ella atrevida y desinvolta, tot sacsejant el
cabasset, com si l'ajudés ab aquell sacseig á trobar
las paraulas que necessitava, y ab una mirada de
passió, que talment semblava iluminés á n'aquella
cara rodona y fineta com poma camosina, s'atreví á
dir:

—Saps que estich molt enfadada ab el teu apre-
nent.

Ell no contestá; no sabia o no podía. Cor pres tí-
rà pel mitg de la carretera. Aixís evitava duas cosas:
contestarli de moment y que n'entengessin res els
que passavan per l'acera.

Ella baixá resoluta darrera d'ell. Havia comensat
l'embestida; no volia deixar perdre la ocasió.

—Si—continuá ella ab aquella veuheta que al en-
fadarse prenía un tó obscur, aspre;—sí, es un mani-
fasser y un xerraire.

El Tonet feu un esforç de flaqueza y dominantse,
si be ab veu comoguda mitg digué:

—No m'ho havia pas de dir. Ja ho sabia... feya
dias...

Ella quedá soptada, mes refentse va contestar:

—Y bé, que hi faré si es tant perfidiós. Avuy... y
abans d'ahir, y algun altra, sí, veritat, el soch trobat
en la cantonada de més avall de casa... Pero li he
dit lo que feya'l cas.

El Tonet no contestá; mut y ab l'ànima adolorida,
caminava enfonzant sas espardenyas en els pilots de
pols que a son pas trobava. Axecá'l cap, y ab la mi-
rada abarcá tota la carretera. Al ferho, per poch li
escapa un crit Carretera avall, montat en velocípe-
do, venia l'estudiant.

Pegá llambregada á la Teresa. Una flamarada de
goig mal contingut encengué sas galtonas. El Tonet
perdé'l mon de vista. Pera mortificarla, plantantse,
va fer ab rabia:

—Ara ves no necessitas pas de la meva compan-
ya.

La Teresa's quadrá, y mirant de cap a peus al
Tonet, ab tó de llástima, exclamá:

—¡Mal pensat!

—¡Teresa!

—Ara sí que m'has ofés.

—Es que la gent diu...

—Dirá de mi—feu ella ab veu sencera—tot lo que
vulga.... T'ho juro,—afegí ab serenitat y fermesa y
sényalantli la punta d'un de sos ditets,—entre'ls dos
no hi ha ni aixís.

—¡Teresa!—barbotejá l'Antonet volguent assen-
tir á lo que ella deya, y com si busqués atenuant á
lo que ell mateix acabava d'insinuar.

Pero la Teresa com picada d'un escorpi, lo mirá
altanera y d'una revolada'l plantá.

Carretera amunt anava saltironejant ab el mateix
garbo que la pasqüeta al peonar per sobre nevada.
Son cos se vinclava ab certa melangía y ab un atrac-
tiu de que ella mateixa no se'n donava compte.

El Tonet se la contemplava sense saber que fer.
Perdé l'oremus quan va veure com més amunt l'es-
tudiant baixava de la bicicleta y se posava al costat
de la Teresa.